

ההרניים הנוגחות...

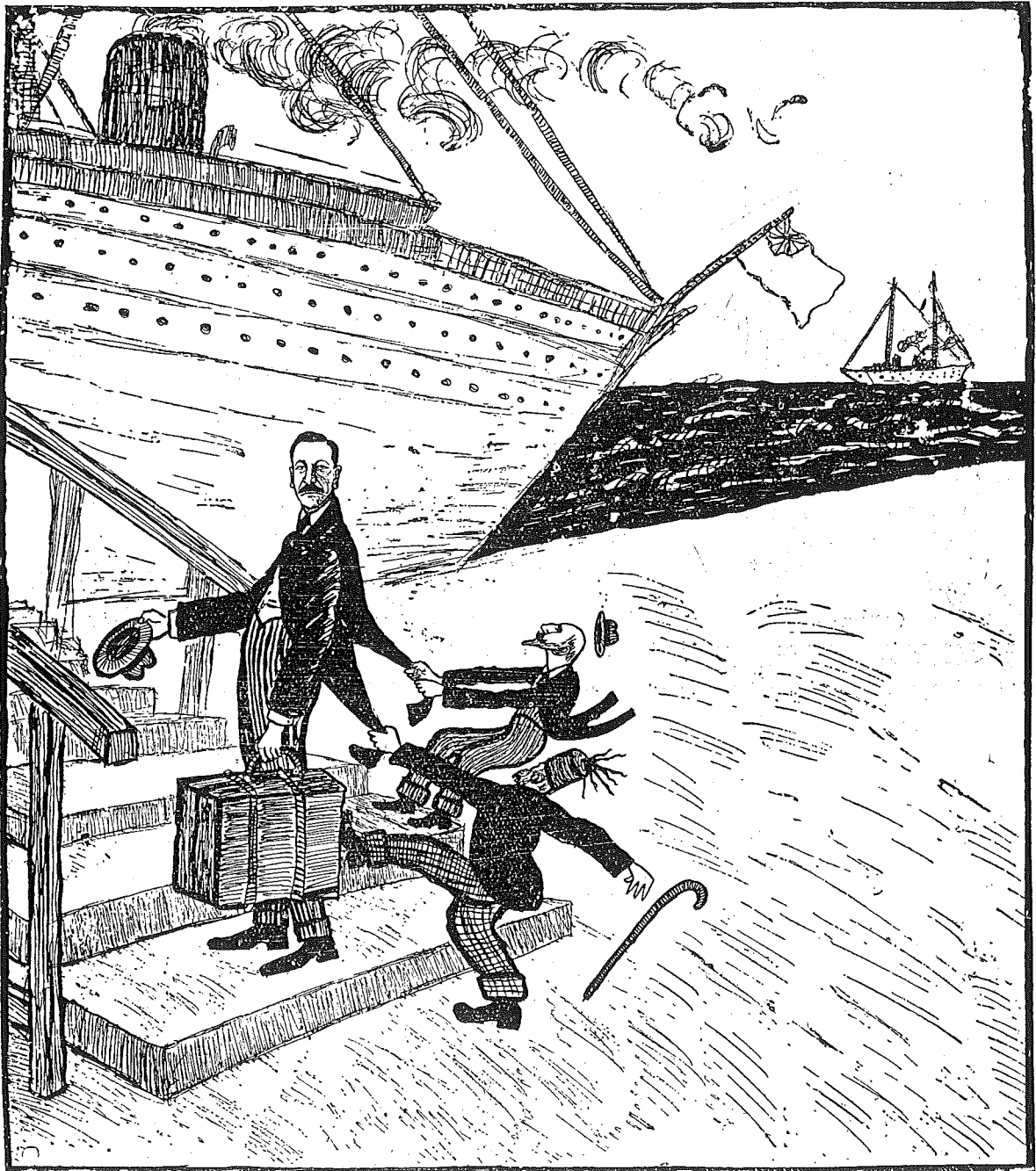
ג. ג.

הדרבן

פורים, אדר התרפ"ה

שנה חמשית, ירושלים.

אחרי המש שנים...

ר' ישראל: עמד רע, אבל זולתך עוד יותר רע... על כסאו לא ישב זר...

הרוד ישמעאל: ענדק יא מנדוב! רק הודות לך הרימונו ראש...

המרחמה בספקולציה

מאת ה"בעל-דבר" בעצמו.

— אם כבודו הוצה דוקא אצל הרבי מגור עליו להוסיף רק 10 ג"מ לכל אמה...

בקצור בעד ה כ ב י ש יחד עם התקונים, ארבע פעמים במשך שלש שנים, ג"כ במחיר הקרן: חצי מאה פונטים, שלש-עשרה פעמים נ ס י ע ו ת לירושלם לשיבות הועדה-לאומי. עולה באופן פרופורציונלי על חלקו בדיק סך 728 גרוש וחצי. (הפקיד הצולע עושה את החשבון הזה). תמיכה לעתון ההגון בעד מלחמתו בספקולציה עולה בחלקו רק 250 ג"מ (העתון הזה מסתפק במועט...). העברת הצנורות של המים עד המגרש, עפ"י חשבון "ההשקאה" בפ"תי הנמשך מהמשרד של גאולה, ברחוב יהודה הלוי עד המגרש שלו 2750 מטר א 3 ג"מ, הרי לך מעלה מטה עוד 85 ל"מ. נו, והוצאות ההעברה וכלי-זכור וקומיסיון ושכר-טרחא לבלררים, סכום עגול של 15 ל"מ בשבילנו...

— מכאן אתה רואה, סיים המנהל הראשון, שאין לך עסק עם ס פ ק ו ל נ ט י ם ושאלנו מחשבים לך דק את דהוצאות של נ ו, אבל תנאי אחד קטן, יש לנו שאנו דורשים מכל קונה לתמוך בחברתנו העוסקת בצרכי-צבור דק לשם-שמים ולגאולת-הארץ: לקנות מניה אחת בעד 12 פונט...

היהודי נבהל ונתבלבל מחשבון ה"דרייטש" של יקום-עליכם וכשראה שמחיר הקרן של 22 גרוש עלה לאחכעים וחמשה כמנין "גאולה", ברת בלא ברכת-פטוריון ויצא בפחיתות.

* * *

ברחוב, נתקל היהודי הפולני במדעה רבתי, שמוסרים את מגרשי הלפ"ק בוילזהוף, "בתנאים נוחים" על שפת הים.

הוא מכין את עצמו ללכת אל הבנק הציוני, לקח את כל השקלים שלו ואת הקבלה על דמי-קדימה שהכניס על חשבון מנית הבנק ונסע מת"א אל העיר.

כשנכנס אל הבנק, הוא שואל על הדירקטור הראשי והנער המשרת מגיש לו פתקא לרשם את שמו והוא כותב: "פרעוים של לבו נרננה" מלודו! כשראה המנהל הראשי והנער את השם הבין שיש לו עסק עם י ה ו ד י ושלח להודיע לו כי מתוד שהוא טרוד בעניני הפוליטיקה ההולנדית של א ר צ ו, אינו יכול לקבלו, לצערו הגדול.

הנער מראה לו את הדירקטור השני "היורש" של חקו, והנה שולח אותו אל הדירקטור השלישי היושב לכוולו. זה מתרומם מדרה כעל קפוי ושואל מהיהודי אם יש לו Exchange בדולרים או שיק? ואולם, בשמעו את המלה "מגרש" צהבו פניו והוביל אותו בכבודו ובעצמו אל הדירקטור ה מ י ו ח ד למגרשים, זכר לחורבן בכרמל, ובשעת הליכה הוא מספר ליהודי ע"א ה י ח ו ס של הדירקטור הזה הקרוב למלכות.

— "אי-וואי' מיר!" נזעק היהודי הפולני, איזה גלול מזילות עד שמגיעים לדירקטורים!

היהודי מבקש שיאמרו לו בקצור את ה ש ו ר ה האחרונה, במה עולה המגרש עם כל החוצאות הנסיעות

יהודי פולני שבא לפני ימים אחדים לת"א, סוחר ב"שניט" סחורה" ושליח-צבור של קבוצת "לכו-נרננה" מלודו; יש לו בכיסו שני מכתבים ממשרד הו"י בפולניה, אחד לגאולה ואחד להכשרת-הישוב; כחפש "התמכת-בית" בשבילו ב"טייל-אוביב" ו"קולונית" בשביל הקבוצת.

היהודי נכנס למשרד "גאולה" ברחוב יהודה הלוי. מתהלך מקבל אותו הפקיד ה צ ו ל ע, שהוא מומחה גדול לתרות על כיסו ולראות אם יש בו ממש. ומבלי שאל תחלה את היהודי הוא זורק לו: "אין לנו מגרשים"... ואולם, כשראה שיש לו עסק עם שליח-צבור של קבוצה גדולה, סחב את דגלו אל חדר-ההנהלה ומיד נקהלו כל שלשת הדירקטורים, בעל-ההשקאה, "מירשהיה" ומי שהציל את הארכיביזיון של חו"צ באודיסא, וכלם פורשים לפניו את המפות כשמלה: לב תל-אביב, ראש תל-אביב, זנב תל-אביב, מרכז-מאסחרי א', מרכז מאסחרי ב' ומרכז מאסחרי ג' ובכל מקום ומקום יש שלשה מינים: ערית, בינונית וזיבורית. ערית כיצד? — בשכנות של הרבי מגור, בשכנות של פורד לישבסקי להבדיל ובשכנות של אוסישקין, בינונית כיצד? — אם זה נכנס באזור של החנויות ובורית: במקום שקט, רחוק ממסחר ומשאון, שאסור לפתח שם חנויות ומותר לנטע דק פרחים ועצים...

היהודי הפולני נבהל ומשתומם. דעתו מתבלבלת מכל השמות והמפות, יהוא מביט לתוכן כתרנגול בבני-אדם. הם מבארום לו איש על פי רכבו, את גדל המצוה של גאולת-הארץ והכשרת-הישוב, כדי להציל את העולים מהסכסוכים ומזהירות אותו שלא יפנה הלילה לאחרים, שיפישטו ממנו את העור.

— ומה יהיה מכה איזו "קולונית" לקבוצה שלנו? — שאל היהודי.

והסבירו לו המנהלים שחלקו ביניהם את העבודה: כאן, בת"א עוסקים הם בעניני מגרשים ובנוגע ל"קולוניות", קבל עליו הטרחה חברנו "הכשרת היישוב", העוסקים באמונה ולטובת היישוב, שם תבקש מהם אדמה טובה כמו ב ב נ י ב ר ק...

— נו ומה יקר? — שואל היהודי.

— אנהנו לא מרויחים כלום, אנו מוכרים סמחיר הקרן ובעין י פ ה כפי שעולה לנו רק בצירוף ה ה ו צ א ו ת, אנו נ ל ח מ י ם בספקולציה!...

* * *

הפקיד הצולע נוטל את חקולמוס ופסת נייר, וכאן מתחיל הה ש ב ו ן:

מחיר האמה 22 גרוש, כפי שצריך היה לעלות לנו — 1000 אמות ציב"ב גרש ירוי לך קימא-לן של 220 פונטים — זיית אחת! רבית שלש שנים, מומן שעשינו את החוזה עם מוכרי האדמה; א תשעה למאה — כפי החק! — ירוי לך במספר עגול 60 פונט, בס"ה קרנא ופירא: 280 פונט...

— ולרבי מגור יש ג"כ מגרשים אצלכם?

גדול
"פרי"
אלה
שהקו
היסט
הרמב
אחר
ערותו
מלך מ
הקבר
בילתו
ו
השערת
וכל-יזה
את יוס

הדרבני

ואתריהם — „זנב“ עוד ארוך :
סופרים, כותבים ולבלרים,
כל הגדולים עם הקטנים
והזקנים עם הנערים.

מי שלא אכל כתנן,
מי שקיבתו לא בסדר,
מי שמקשה לילד מאמר
מי ש„לשתוק“ גהר גרה,

כלם באו אל הסעודה
סעודת „עקם לאקס“ הערבה —
קרן-עזרה היא לסופרים,
סגולה לטהר את הקיבה...

ועוד בחור, ספק הונגרי,
בכיסו חור, צועק : מאסארי !
משנה כדים, מלוא הכף —
ותמיה „נגזל“, רק „נרדף“...

ובעל-הכרס, בעל-ה„ק"ים"
פוסטוקים מלא הכיס,
פיפיטאם הוא מפצח
וב„מוכיל“ משת-מה...

ועמו עוד קטון
לא ליטאי, לא גליצאי ;
הן זהו הברון :
אולדר פון-שחראי !

ידיעות ספרותיות

— מפני מה מתנגד ה' יעקב שטיינברג לאגודת-סופרים גדולה ? (עיון מאמרו „קריקטורה“ בהפועל-הצעיר).
— מפני שלו נהוצים ד ק ש ל ש ה חברים בשביל „פריפיראנס“...

מפני חבת ה„ראר-היום“ קראו בגולה לעתונתם בשמות אלה: ה„ראר“ באמריקה ו„היום“ בורשו.

זהכס דינבורג העלה בחקירה הסטורית שאחשורוש בשעה שהקריאו לפניו את ספר דברי-הימים — היה מפתק. זהכס דינבורג כותב על זה ספר גדול בשם „פיהוק היסטורי“.

סופרנו מחיפה מודיע לנו בשחרחוק: מן הספרים אשר על יד ביה"ם הריאלי הוציאו את ספרי הרמב"ם, „אני לא סובל“ — אמר המנהל — שיהיה פה עוד אחר י ד ה ה ז ק ה מן החוץ מלבד אני“.

תות-ענך-אמון או יוסף הצדיק

הפרופ. זייליקוביץ מאמריקה הודיע בעתונתו כי לפי דעה ערשו גלו במצרים לא את קברו של תות-ענך-אמון (פרעה מלך מצרים) אלא של יוסף בן יעקב אבינו, והוא מנבא כי הקבר יהיה ריק, מאחר שהיהודים הוציאו את עצמות יוסף והור ביטחו לא“.

ואולם לפי דעת הוקרי הקדמוניות בירושלם לא נכונה השערתו של הפרופ. זייליקוביץ ומביאים ראיה שמצאו בליכספ וכלי-זהב בכפרות תות-ענך-אמון. לו היו היהודים מצויאים את יוסף, לא היו משאירים את הכסף והזהב.

ודע את אשר לפניך !

והיה כי תרצה במחירים נאותים

כובעים

בשביל נכרים, נשים וילדים

מפות ווילונים, כתנות

ויעניבות

ועיד צרכים שונים

פנה מיד אל המקום הנכון לחנותו של

דן גבריאלי

חיפה-רחוב השוק

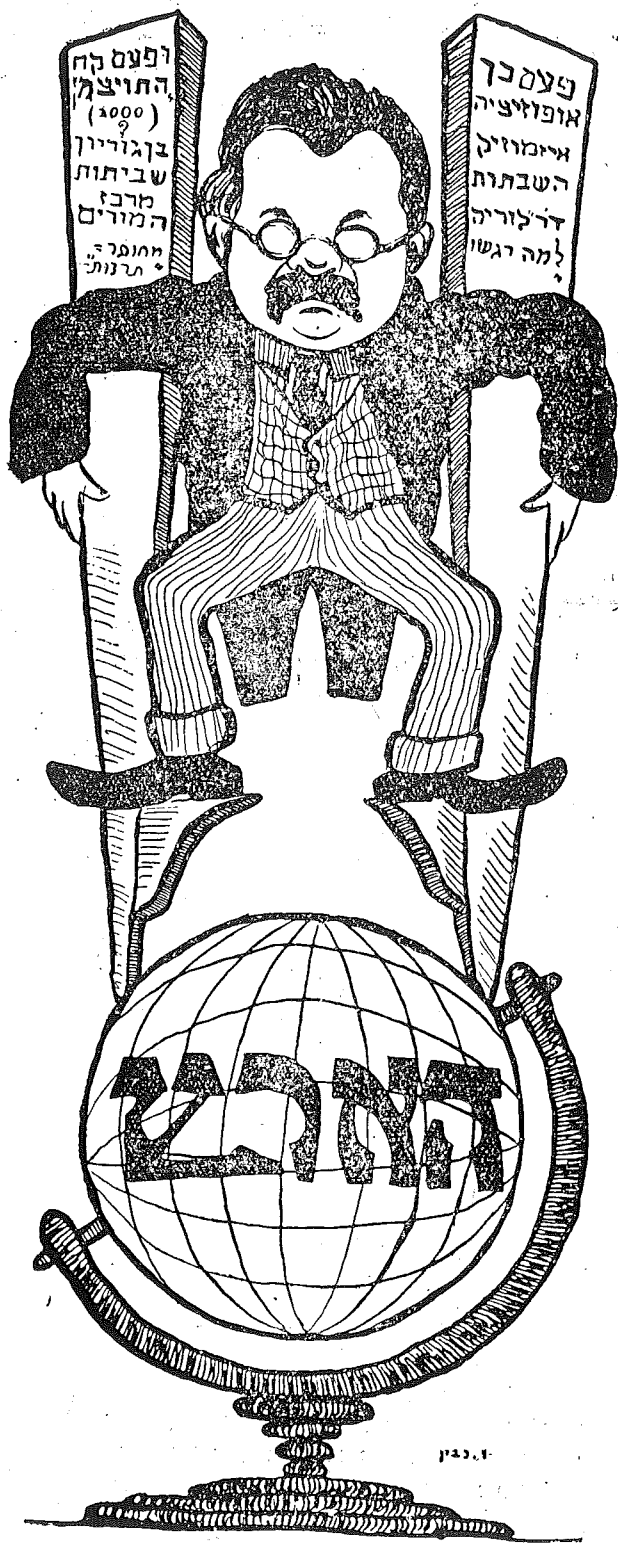
מספרת נוצתי

בחיפה

היא הכי היגנית ונקיה.

הנסיון הראשון מוכיח את זה.

לבני הארץ

בהנחת אבן הפנה לבניו "הארץ" בתל-אביב, השתתפו האזרחים המוסרדיים המגויסים והנשיים מיום הכהל המטרבת סבלה מברטו ברכה מכל הטהונים היוצאים בשבעים לשון בשבע ועשרים ומאה מדינת מהודו ועד מוש שהדגישו בהכרה מיוחדת כי "הארץ" הוא עתומויפתי בסדריו החיצוניים והפנימיים וביחוד בדיוק ההנהחה נתמבל מכתב-ברכה גם מחברת לומדי אספירנטו בירושלם שהביטו את רגשי תודתם על שהעתו נתנו להם הזדמנות להשתלם באורתוגרפיה עברית-אספרנטית וחדיגשו שהם סוראים ב"הארץ" אחרי כל שטור לשם תרגילים ושמוש הלכה למעשה בלשונם החדשה.

כמריכו נתמבלו מברטו-ברכה מאת מבוצת חברי המטרבת שעבדו ב"הארץ" עד עמד העתו לתל-אביב ומאת פועלי הדפוס שעבדו בו בעת החיא; הם הציטו בשביל הלוח שיקבע ממעל לשטר בית המטרבת אר הכתבת: "גולת העני בכתיבם".

בשעת הדות התחילה התהחרות להתנדבות כספים לגמר הבניו. התנדב האחד מספר שקלים כמספר המא-מרים שכתב העורר בשנת הזאת כנגד זוייצמו. השני התנדב מספר שקלים כמספר המאמרים שכתב העורר באיתח השנת כעד זוייצמו. השלישי התנדב מספר גרושים כמספר המלים הכלתי-משובשות אשר בגליון "הארץ" של אותו היום. והרביעי התנדב מספר גרושים כמספר השגיאות הנמצאות בגליון של היום והוא אז באחד הגליונות של העתו הזה בתמופתו החדשה.

בדמו ומצאו כי סכום נדבת הרביעי עלה על סכום נדבת השלושי פני עשרה.

יה
בע
לכ
מד

פר

אם
הבו
תנו
זהנ
אנו
טוב
הפכ
יש
בפע
בונה
אתב
החוו
של
בכינ
דשע
ומענ

מי יבנה בית למ. פ. י. ?

הפועלים : גולגנים ! דאו מה כתוב בקונטרקט ואתם הופכים את המלט שלי חול, הם אומרים לו : "חבר, איך קענן דייך ?" (אני מכיר אותך ?) כלך לך לאלה שעשית עמם הוזה. ועד שבעל-הבית קורע את נעליו ומכתת את זוג רגליו לרוץ אל משרד הסולל-בונה כדי למצוא את ה. מ. הפקיד הראשי, הרי זה נטל עפרון ופסת ניר, שואל לשמו משפחתו, כמה זכרים וכמה נקבות, מספר החוזה וכשיגיע תורו ישלחו לו אי"ה את המהנדס "שלנו", ובינתיים נגמר היסוד ונרישקא ותבריו. הלכו לעולמם ולא נשאר אפילו מי שירביץ מימם על היסודות. ולך דבר אל העצים ואל האבנים !...

נו ומעשה ה ע י ? כלום אין אנו יודעים איך שאתם כותבים בקונטרקט ? — שם לא פורש הליה איזה מין עצים, לדלתות ולחלונות אם עץ לבן, עץ אורן או עצי שטים, וכשבעל-הבית צועק : גוואלד ! ניתו ספר החוזה ונחוי, הוא מוצא שם כתוב : סתם צ ו ר י מ, ונעשה לו חור בלבו... דורשים מאתו לשלם 150 פונט, כפי החוזה, בעד התקדמות העבודה ולא — יתשב כמפר החוזה ועליו לשלם קנס של 200 לירות, ימתה לים עסקים בוועידה נ ו ט ר ל י ת, עוברים ימים ושבועות, הבנין לא נגמר, הועידה לא ישכה עריין והדברים יגעים....

לסוף החליטו כלם פה אחד למסר את הבנין לזילסון כתנאי שיסכים לסחר אצלו במשך זמן הבנייה לכלהפחות שלש שביתות, כדי שלא תשתכח תורה מישראל...

מגלה ממירין

(פרטיבל מיושיבה ה ש א י ת של מועצת פועלי יפו יחד עם הנהלת "סולל בונה" בקשר עם החלטה לבנות בית בשביל מ. פ. י. היות והם עומדים לפני פעולות חשובות : לסדר שביתות חדשות וכיוצא בזה ובאו ליד החלטה לצאת מדירה בורגנית ולבנות להם בית לעצמם).

לאחר שהנהלת "סולל בונה" הציעה את תכנית הבנין ואת פרטי החוזה קם חבר לוביאניקר וואמר :

חברים ! בינינו לבין עצמנו הלא מותר לגלות את האמת. אם אתם רוצים בבית ממש ובקרוב, אני מיעץ לכם למסר את הבנין לא לסולל-בונה אלא לקבלן פרטי, לזילסון או לאהרן. (קצת תנועה בין החברים, קיצים מכין את אגרופו לרפק על השלחו, והנואם ממשיך) : כן, חברים ! אמנם יש לנו חרבה חברים, אנודת-הבנאים מונה בקרבה יותר משתי מאות חבר, אבל הם טובים בשביל עיריית ת"א ובשביל עבודת הבורגנים לקיים את הפסוק : "וינצלו את מצרים". אבל אני חוזר רבותי, שאם יש לנו צרך בעבודה ב ש ב י ל נ ו ולא כנאומים אלא בפעל ממש צריך למסר את זה לזיל... (חבר ההנהלה של "סולל-בונה" מנסה להתנגד, והוא כמשיך) : מילא יודע אנכי איך אתם עושים את הקונטרקט עם הבורגנים, ומכניסים להם "הווק" כרבעי, ראשית חכמה אתם נוטלים, לכם למפרע מבית של 1200 פונט עשרה אחוזים לכמה, כלומר עד 120 לירות בכיסכם. למחרתו מופיעה קבוצת הביטון לבנות את היסודות ועושים נשיאות-ערובת חול של יהודים וזיפויף של ערביים ומעט מלט על קצה הסכין, וכשבעל-הבית הבורגני טוען לפני

עד מתי ?

עבודה צורך ירידה

טהני-קומדיה עמ'ת בארבע מערכות.

מאת הירש ולא בן

הנפשות:

הינדל: צ'נוביניק והודיאנלי ב"בית הלאומי"; מה"המנים" שלנו מבועלי "הכהב נתחכמת" פן ירבו היהודים בארצנו.
איש יהודי: אהר העולם. ליטאי באיבימים.
הרבונה: פקיד מכני עשרת-השבטים שאינו יודע "חכמות".
הרבוק: לא מתל-אביב...

הופא א

הופא ב

ממוכן: מחיפה; פקיד עליון מכני עשרת-השבטים.

(כל הנכורים הם זכרים חוץ מ"הרבוק", שהיא נקבה כמה שנאמר: דבק באשתו).
מקום יחזיון בירושלם חבירה בזמן הנוכחי.

מ ע ר כ ה א

(משדרו של הינדל: חזרה-המתנה מלא נשים ונכרים יוצאים משם מי בדמעות ומי בידים ריקות).

איש יהודי: (אל המנהל): בי אדוני, שר הטבחים, ארהיב עז כנפשי להגיש לפניך את שאלתי ובקשתי.
הינדל: Go on!

איש יהודי: כן כן נכד, "הנאון" מוילנה אנכי. כל ימי גרתי בירושלם-דליטא באותו הרעוב שאתה אדוני השר רב פעלים וכחוקק חוקים, גרתי עד שיצאת לבריטניה הגדולה.

הינדל: (בחכמה סבלנות): מה אתה רוצה?

איש יהודי: הדבני שלך ר' אברהם איטצי' שלחני אלך. הוא השליעני שאמסר לך דברים אחרים...

הינדל: האם חי עוד אברהם איטצי'?

איש יהודי: כן, חי זקים ועוד כהו במתניו. הוא אמר לי שלו נפגש בך חזיתנותו לך מבת-לחי...

הינדל: (לעצמו): דו' חכני או — עכשיו נשתנו הזמנים.

איש יהודי: (ממשיר): הן זוכר אתה בדאי את בנו שמעון-יעקב, הוא היה חברך שניכם שהקתם תמיד בעגלון וסוס"; הוא היה תמיד העגלון ואתה — הסוס! — ככה ספר לי שמעון-יעקב בעצמו... והנה כשבא שמעון-יעקב ל"חנה יפו" החזיר משם עפ"י פקודתך, כי התבלבל בשאלה קמנה שנשאל ע"י פקיד שם.

הינדל: האמנם היה כאן שמעון-יעקב?

איש יהודי: לפני שלשה חדשים היה כאן. חפש בנירותיד ותמצא שאתה היית "המולד המות" שלו.

הינדל: (מקמט את מצחו) ה ח ק דרש ממני את זה.

איש יהודי: ואם ישנן הנה יחתנו לו רשות לרדת?

מ ע ר כ ה ב

(הינדל בירושלם, והרבונה פקידו ביפו).

הינדל: (מדבר אל חתי-יפון): הא—ל—ל—ו!

הרבונה: מי מדבר שם?

הינדל: מה נשמע, הכלם היוו בסדר?

הרבונה: יורו 239 אנשים, כלם בסדר.

הינדל: האין כלל בשביל "אכספורט"?

הרבונה: לא לא החזרתני שום איש.

הינדל: (מתארם מכעס): זהו דבר איראפשרי! אתה מוכר את להחזיר, לכהפ"ח יהודי אהר, כי הלא מוכרחים אנו לפרסם בסוף החדש את מספר היהודים שהחזרו על ידינו למען הקראות לערכים — מכין אתה? — שאנו פקידים, נוט-רליים" השומרים על החק...

הרבונה: (בתמימות): הן אי אפשר לי להחזיר אנשים כשרים שיש להם ויוות מסודרות חק.

הינדל: הכל אפשרי! אנו מוכרחים להקריב קרבנות למכות השלום עם הערביים.

הרבונה: אל-דיוטי יש לי עוד אניה אחת בחוף, אשתדל למצא שם הומר בשביל "אכספורט".

(הפסקת קצרה).

הרבונה: הא—ל—ל—ו! מצאתי אחד.

הינדל: רק אחד?

הרבונה: וגם זה בקושי גדול!

הינדל: לפני חדש ברקת יותר טוב, ה"אכספורט" היה יותר גדול מעכשיו.

הרבונה: החדש הקטנה העליה.

הינדל: מילא יהיה אחד, גם זו למיכה גור-ביי!

הרבונה: אל תפסיק; הוא אומר שהוא ק ר נ ב ד, הוא בא מוילנה והביא לך חבילה.

הינדל: (מבזחל קצת): לא שמעתי היטב, כן בשביל אינו סבה פסלת אותו?

הרבונה: כרי שיהיה לי אחד בשביל "אכספורט" כאשר אמרת...

וע
על
בר
עד
ש?
הח
הלך

כתבה מחיפה

(מאת סופרנו)

בביה"ס הריאלי

ממקור נאמן מודיעים שבזמן שהותו של ד"ר בירם מנהל בית-הספר הריאלי בחוף-לארץ, לרגלי שליחותו השנתית, העזו ממלא-מקומו, ד"ר צ'רניאבסקי, להחליף את השפה הגרמנית המדוברת בין כתלי בית-המד"ש, לשפת-הבית שלו — רוסית. לקיים מה שנאמר: להיות כל איש שורר בביה"ס שלו ומדבר בלשון עמו...

מבטיחים שבציאת הנשיא ויצמן מהבנקט שנערך לכבודו באולם התכניון — לאחרי נאומו הנלהב שבו תמד בבקרת של משוררנו הלאומי על הקוים והפזמות בעיר העברית הראשונה כדבר שפה ולשון — נגש אליו ד"ר צ'רניאבסקי וברוסית ויאמקית הומינתו לבקר למחרתו את בית-הספר הריאלי העברי שבו הוא מכהן בקרש. מנהוג בין מדינאים הישב לו הנשיא מפני הכבוד, גם כן ברוסית פינסקאית.

למונת תוצרת הארץ

בית המסחר חלק חדר ושות' מודיע שקבל הזמנה מאת המשורר הלאומי שלנו למרצפות מאטליה שבהן רוצה המשורר לפאר את ביתו ההולך ונכטה ברחוב "ביאליק" אשר בתל-אביב. המשורר הביע את תמוהו שאין לבית המסחר האיטלקי סוכן קבוע בתל-אביב, במקום שיש בו מרחב להפצת תוצרת איטליה השירית.

בית המסחר חלק חדר ושות' הודת במכתב מליצי יפה לתמשורר הלאומי שלנו על התאמצותו החדש הקשרים בין תל-אביב ואטליה שהתרופפו בחזון האחרון, ומוכיח את היחסים והקשרים ששררו בין האיטלקים ובין היהודים "בת"א לאחרי והכבוש כשהצבא האיטלקי הגה שם. המכתב מדייש שמענו של המשורר הלאומי שלנו גדול בכל המדינות, לא רק בתור משורר אלא גם בתור סוחר חרוץ, ומציע לפניו לקבל עליו את סוכנות בית-מסחרם בשביל כל תל-אביב, אחרי שמצטערים הם על שביפו הקדימו כבר פטריוט אמלקי אחר ה"אלמוז" שמו.

התפתחות התכניון

הקורטוריום החדש של בית הספר הריאלי הסכים להצעתו של המנהל למנות מוכר מיוחד לניית לרגלי רבוי התלמידים מפולניה, וכמו כן שני מוכרים לקבלת אורחים ממחלקה שניה וראשונה. אורחים ממחלקה ראשונה מתקבלים ע"י המנהל בכבוד ובעצמו.

מוכירי בית הספר והליטוי לרגלי מספרם הרב, ליסד אגודת מוכרים עצמאים.

מחויקי הדת בחיפה

החרדים בחיפה הואים תקוה רבת לחזוק הדתי בזה שד"ר ושיין מדייש בכל הזדמנות את החובה להקים בית-כנסת כללי על ידי-הקלוב של "פאקער", ובה שמר בינה הקצין המחויי, בתר לנושא הרצאתו את ה"בהואיות".

מתפללים בכל זאת על שד"ר ושיין העוסק במצוות, לא קים ערין את המצוות והראשונה ועל שהקצין בינה לא נתן בהסכמתו של המושל סימם שום תמונה דתית בקונטרסו "ארץ ישראל התעשיתית", אחרי שהכל מודים שבתוך תעשית א"י תופסת חלק כראש — הדת.

שעורי ערב

פנייה המורים המקומי החליט לפתוח שעורי ערב ל"גדרי לים", ללמד את פרופסורי התכניון עברית. אומרים שד"ר בירם אינו הואה "ריאליזט" בזה.

בהדר הכרמל

ראש שכונת הדר-הכרמל, מר פבוני הצהיר, שמתוד אהדה גמורה לבחוריו הפועלים, לא נשא נאום בחגיגת התכניון, היות שנפקד שם מקומו של באיכח הפועלים בהקורטוריום — מר רמון.

יש אומרים שראש השכונה לכל באמת "רמון" — לכל.

בבנקים שלנו

מנהלי מרכז-מחיל בנק הצהירוי, שהרוח הנקי של הבנק מעבודתם והעצמות — בלי קבלת שום פקיד — עולה לעשרות לירות, הנין מקמוצים אחרים הומים לכך. גם בבנק העברי כיפו התנהגו בזמן האחרון קמוצים גדולים ע"י שליחת "הזקן" למושב-זקנים ומקוים שבקרוב יעשו עוד קמוצים כאשר במוסד ה"5".

במברק אל-חזוטי מעלמא-דקשנט הגיעה הודעה זו: בזמן האחרון נתכוננה שם מפלגה אנטי-ציונית חדשה ובה נכנסו: — ד"ר האו, הרב ירוחם והמפקד ברמלי.

יקר

מחמי מבריה

הנהלת טפת-חלב בא"י החליטה לקנות גרמפון שיתור בלי-הרף על הסיסמא הזאת: "מזק של ירקות לכל תינוק, ובכל שלש שעות לינוק".

מקוים שהודות לתקון זה יהיה קמוי חנוני היות: זיקטו מספר הפרסונל.

האחות פ. מטפלת באמהות לפני הלידה ובילדים אחרי הולדתם וגם לפני נשואיהם.

אחת התקנות של "אהודות-בית" היא שכל השואף להיות ראש ועד השכונה מוכרח לגור בעיר הישנה...

החבר נחמני תלמידו הותיק של קרל מרכס, קנה עוד אוטומוביל כדי לזרז את הרכו של הרכוש.

בספר-הזכרונות של ק"ק טבריה נרשם לדורות כי והתת קומיטת הכללית שהתעוררה לרגלי תשטפ (תשטפון!) הוכנעה ע"י מכת-לחי.

משמש

לתשומת לב החימים!

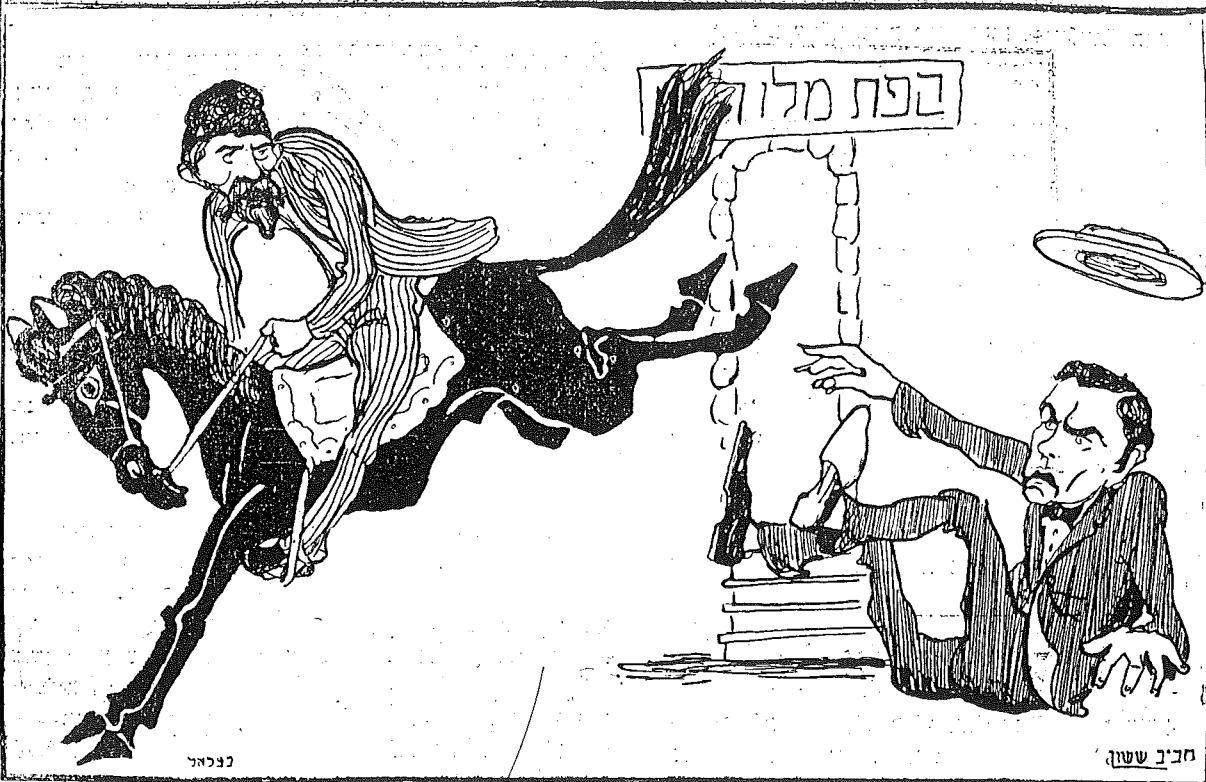
הסתדרות בעלי הבתים בירושלם מקבלת הצעות להכנת חמשת אלפים שקים

התנאים: — השקים צריכים להגמר תוך ימים לפני מחרב ש. זו; השקים צריכים להיות חזקים עד כדי שיוכלו למלאתם בזהב;

ההצעות ויתר הפרטים מתקבלים במשרד ההסתדרות בבית-החולים לחולי-הרקה, משעה 12-2 אחרי הצות.

המנהל שונא-בצע

ככה יעשה לאיש...

ה' מנחם: הוי אדוני המוהל! אם ברצונך לעשות נסיונות במקצועך — פנה אל המנהלים ולא אלינו השמשים.

ויהי בימי...

מאת הפרופיסור פרשנר.

בקורת-חיונית להצגת התיאטרון הפרסי.

השחורה" כנראה) כשהו כשר להמית את המלך. הבוגרים דים נתפסו ע"י תדחורתא ונתלו שניהם על העץ. המס נופל, והסתל מפתם.

במערכה ג' אנו רואים איד ראש-הזורה מבין פרעות ביהודים ושולח צירקולארים חשאיים ל"המא השחורה", והועד הפועל של האגודה הפרסית-העמלקי מפרסם את החלטותיו ליום ארבעה עשר אדר. היתה מתעלפים ודהוד מרדכי בוכה כתינוק.

ביתר הפרטים מתערכת המלכה היהודית. ה מסדרת "שערהדיה" — משפחתית ע"י "ראנדיוווי בביתה עם סיר המו. המלך נבהל ומבטל את הפרעו הוא מרים את ראש-הזורה על החבל כדי לעשותו לבלה מזים. היהודים ניצולה אוכלים אוני-המו ו"מאדמו" בלפוריה ושותים ל"היים" מיין הכרמל-המזרחי של זכר יעקב וגם ראשוז-לציון, ובזה נגמרה מגלת-אסתר, ומ הילה פרשת דניאל, עזרה נחמית ושמואל ג'.

והנה ביחס למושחכים אפשר להוסיף רק זאת: אחשוורוש (תאומי) בתור מלך הצמיח בתפס הפעם אלא שלפעמים הוא משמאל את "השני" —

בפורים זה-תרכנה בכל כתי-הכנסיות שבארצנו שתי הצגות אחת בערב ואחת ביום של אופירימסה היספורית במעמים שירה והכאות-המו.

אעפ"י שהתכו מתאים יותר לתיאטרון "העממי כהא הידיעה" של דוידוב, ככ"ז צריד לתודות כי החיוני הזה בכללותו הוא ספרות-יאמעתי המתאים לתיאטרון של נגמית השפה היא עברית טהורה כז-אביית. הוי ממלים אחרות ורות כמו "בהארץ" כגו: אהשדרפנים פתשגו פתגם אחשתרגים ויזתא ז"ליהודים" ע"ה...

במערכה הראשונה מופיע על הבמה "באלל" של המלכות המלך רב עם המלכה הוא דו אותה למיתה זכורא סריאה דרמטית: לתיות כל איש שורר בביתו למדכו". המסד-נופל כאו (נראים עליו עקבות האבס מימי אחשוורוש) הזכרים מרעישים את האולם כמוהואת-כפים על המארע ההיסטורי והנשים מתיפחות כאפו היסתר. במערכה כ"ל מתאהב המלך בנערה יהודית וירכרת. מושח איתו כל השנה בתמרוקים ובשמזיות ושמו-המור זאת כ הוא נשא אותה לאשתו מיד לאחר החתונה נודט להודו מוטיה (מרדכי בלע"ז) כי שני מופסים (מ"היד

הצ
ועו
מד
שי
על
סיו
אצ
בש
את
הח
אור
והנ
סיו
מז

מבוגר
מסד
מדר
מאה
לקית
נדים
היא
וואו
שות
לתיר
של
מכוד
ומת
מדי
כפי

מונחת על הצואה — דבר אופייני לכל הקרובים למלכות
שלנו בהר ובטובה.

כל יתר המשקמות : זשתי (הכרמלית) זרשי ממוכי
הרבונה (מלאצמוז) בנתו זרשי שעשגו והגי ועשרת בני
המו (רכם) זאיצ'קיס שהכניסו אותם חנם לתיאטרון
בשעת התצגה) מלאו את תפקידם בדיוק כמו שכתוב
במגלה ואולם המו זכה למחייאות-כפים ולקריאת "הודו"
ויצא פעמים על הכמה בלית מלניק בעל הדימוציות.

המהל לא היה גדול ביותר השורית הראשונות היו
כמעט ריקות הוע מ"כרטיסי-כבוד" שמלאו אותו כנראה
שתקדלו וזכר את החיוז הזה עוד מפורים דאשתמד וייד
עיס כי זשתי מרמה את המהל ולא תופיע לפני המהל
ב"פאנסי-דרעס" של חוזת אמנו וע"כ בוזרום בני-העניו
רים ללכת אל נשפי "העצט" תלמודי בצלאל ויש שנוס'

עיס גם לתל-אביב. רב מבכרי התצגה היו הם הוסיגים והז
כנות — החיוז היהודי שהם מרשים לעצמם לכבד פעם
בשנת

הצעת בז'אכי — וסורא לעצמו : אחסורם המולד מהודו
ועד כוש... בעמדתו הטפשית על הכמה מסר באפו
מדויק ונאמו את פרצופם של המלכים המדמונים והתד-
שים כפעודותיהם ובנשפיהם. היהודי החדש
גם המלכת היהודית (הנית כתיציוו) שהיט של הו
על פניה עמדת על הגמה היא הסתגלה יפה יפה לתפ
סידה וכשהגיע הזמן להציל את עמה'סרכת תחלה כנהוג
אצלו. ולסוף הסכימה לפסודותיו של דודת מרדכי והלכת.
המו (בו-הלוי) הגשים את המושל האנטי-ציוני
בשושיהבירה. ביהוד היה מגוחך בשעה שנאלץ להוביל
את מרדכי היהודי בעיר ולקבל מנוח יפה מפתו. הפהל
התפרץ כשחוק אדיר והביע את שביעת-רצונו ע"י קרי-
אות "הידד" ודפיקות "ברגלים" הברעשנים על הרצפה
והספסלים.

ההוד מרדכי (הרג' יסור בעצמו) היה מבעי מאד כתפ-
סידו. הוא תמיד חשש שמא תגלה כתי-הודו אסתר את
מוצאה היהודי והרשה לה לגלות ואת'רם כשהחרב תחיה

טעמו וראו כי טוב סחרה
חנות המכלת העברית הראשונה בחיפה.

א. פ. ש. מ. נ.

חיפה רחוב אלנבי

מבחר גדול מכל מיני

מכלת צרפי אבילח ושתיה

בעלת הבית יכלה למצא שם את כל ספוקיה.

לכל הפרתמיא ופרשנדתיא
לכל הידילפרינווא' והינדורולסנדיא
לכל יהודיא דלא ידעי הבדליא
בין ברוך מרדכי וארור המניא
לכל מוסרי כספי ישראל לגויא
לשוכני 'מנוסטיקא' ו'וינדסוריה'
מאת דוד משה אפשמינא
חיפה וכרמל מלוגיא
לזכרון נתשומת ליביא:

בתי המלון 'הרצל' יהודי'

חיפה והר הכרמל

הם הבני מפוארים בכל הסביבה.

דרבניות ורעשניות

הסוחר במגרשים:

מר בן-צפור: האם שנית את דעתך?

הסוחר במגרשים: כן, או כשהיה מחיר האמה רק 50 גרוש, השבתי לשלח את בני לאוניברסיטה, ואולם עלשני לשמחיר האמה 150 גרוש לא כדאי שיעסק בשטיות כאלו — מוטב שיעסק עמי במסחר המגרשים...

התעשייה המוצלחת בא"י

— אמרתי-נא לי, רבותי, איזה היא האינדוסטריא הבני מוצלחה ופורייה בא"י?

— האספות והשביתות, מפני כי ההמרים הגולמים עולים בזול...

ביתו זו אשתו...

בקצה רחוב בת"א שבו גרה האריסטוקרציה שלנו עומד לו בית גבוה ולבן, שלט עגול ויפה על דלתו ושער נעול סביבו. מאחורי הבית — גזוזטרה רחבה עגולה ופתחה אל הגן והרחוב.

אמרה פעם בעלת-הבית לאורחיה: והתראו את ביתנו? הרי הוא ממש לשנינו: מלפניו הוא יקרה נסתר וסגור — שלאנק ריעוערוורט אונט געשלאסען! — זהו בעלי... ומאחור — רחב, הפשי וגלוי — כרייט, פריי אונט אפען! — זה אני!...

ביתו זו נסיעתו...

אם תרצה לדעת כמה פעמים התגרבו מוסינזון לנסע אמריקתה לטובת-הכלל — כך מנה את שלש קומות ביתו אשר ברחוב אלנבי...

מספיק פונט אחד!

כידוע הגיש מנהל האליאנס ביפו משפט נגד גרוד מניני השפה העברית בגלל התנפלותם עליו בביה"ס בקשר עם השפה הזרה, ואחד מחברי הגרוד נדון ע"י השופט היהודי לשלם קנס של 5 פונט. הנאשם הגיש את משפטו לערעור לפני הערכאות שלהם, והלו לאחור ששמע את הטענות משני הצדדים ונדע לו כי הנאשם נקנס בחמישה פונט קס ואמר:

— אם בירושלם שלמו לכבוד המחוקק של הנצרות 25 פונט, — למנהל האליאנס מספיק רק פונט אחד!

המשפט של הירשנהרן

לסק הדון שיצא מאת השופטים עשה העש גדול בארץ, יש מגדדים בוכתו ויש להיפך. ואולם דבר אחד ברור — כי העו"ד שם את כספו על קר ו-ה צ ב...

דריש מורה לאנגלית

בשביב המושב חומין

לרגלי הבסתתו של סיר אלפרד מונט לשלח בשביב המושב פרים מאנגליה נאלצות הפרות לרכש להן את ידיעת השפה.

9804

בחדר ההמתנה של מערכת הדרבן

סופר א': האם הראית וכבר את הלצותיך לר' עזמות?

סופר ב': עדיין

סופר א': ואסכנו, למח נולד גם מאפד?

* *

בשעורי-ערב של הנוער העובד

המורה: מהו חגיגה של ילד שנועד בשנת תרע"א?

התלמיד: מי הוא הילד, בן עובד או בן בורגני?

* *

באופירה הא"י

המשוהרת (אחרי חמסות): ומה החושב כבודי שאוכל להביא תועלת בקולי?

גולדינקין: כדאי, כשתפרץ שרפה בעיר.

* *

בבית-החולים ד. בירושלם

האחות (לרופא): הערר דוקטור! כמה כ' הוקר כל-כך לדעת מזה אוכל החולה לביתו. האם יותר קל לקבע עי"ז את הדיאגנוזה?

הרופא: כן, יותר קל לקבע את — ה מ-ח י-ה...

* *

ב"מכבי"

החתן (לאם הכלה): יכולים אתם לקבע את החתונה לאיזה יום שתמצאו, חוץ מיום ששי.

אם-הכלה: מדוע?

החתן: מפני שביום ששי אנו משחקים בכדור-הגל...

* *

הבנות האיראני

הבת (נכנסת למשרדה של אביה): אבא, מגיע לי מזל-טוב!

האב: מה פתאום?

הבת: האם לא ידעת כי והתחתנתי עם זהמכר גרישקא בכ"ד שמואל?

האב: ?

הבת: מה אינד קורא את ה"פועל הצעיר"?...

* *

דברי הול בת"א

מר בן-צפור (לסוחר במגרשים בת"א): ומה דכבר נסע בנד להשתלם באיטליה?

פרקי שירה

זוננפלך (בהספידו את דיסקין) : גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם.
משרד הרבנות : הרבנות מקברת את בעליה.
הכשרת הישוב : אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.
בעלי הלוקאוט : אי אגרא לא פגרא אי פגרא לא אגרא.
השובתים : הרהמן הוא יזכנו ליום שכלו שבתיה.
בן-אב"י : סיר-הסירים אשר לסלמה : יסקני מנסיקות פיסו.
נשיבי (למונד) : גדולה לגימה שמקרכת את הרחוקים.
עזמות : כל ליצנותא אסורה בך, ליצנותא דעבודה זרה שריא.
קול-ישראל וקול-יעקב : זונות מפרכסות זו את זו — תלמידיו חכמים לא כל שכן ?
רחביה ותלפיות (על הגמנסיה) : עלי יניח צדיק זה את ראשו.

שעה אחרונה

(מיוחד ל„הדרבן“).

בלפור חולה ?

לונדון : ממקור בטוח נודע לי כי הרופאים הרשו בלפור לחלות מתלה אנושה עד אחרי פתיחת המכללה. למרות זקנתו המופלגה לא הסכים עדין בלפור ליועציו: הוא מחכה עוד לעצת הפרופסור מ„הדר“.

קדן 5 „סולל בונה“

ממקור נאמן מודיעים כי ע"פ השתדלותו של ציר הסתדרות העובדים העברים במוסקבה, החליט האינטרנציונל השלישי להפריש חלק מרבית ה„קפיטל“ של קדן מרכס בתור קדן „סולל-בונה“.

תשובות המערכת

5- NOBODY בת"א:

את מכתבך האסתתי קבלנו. שלח עוד: הסר לנו ניר 5 „אשריצר“.
 ל"ה ל"ץ — מאגודת-הסופרים.
 החמור שלך זכה להיות המתנה הראשונה שמערכת „הדרבן“ הגישה לסל שלח... שלח דבר-מה אחר למר ק. — בת"א:
 מאמר אינו ברור: בעד ויצמן או נגדו? מסרהו ל„הארץ“ לתלמוד ותיק באבן-ישראל:
 הדבר היחיד שהובנתי בפוליונד (רחמנא-ליצלו) הם שלשת המוכבים. יודעים אנו לכהפ"ח שבא הסוף! כי על כן תשלח לנו לפורים הבא רק „בוכבים“...

הוצא לאור ע"י חברת „הסולל“ בע"מ

נדפס ב„בית דפוס ירושלם בע"מ“

לקדוש והבלא
 לבסומא בפורימא
 לכוסות דפסחיא
 לשמח לבביא
 לשתיא כדתיא
 של פידומן ובניא
 כל דצריך ייתי וישתי
 יין קוניאק, ואראק
 ש
ש. פרידמז ובניו
 יוקבים
 חיפה, פתח-תקוה

הכל הולך אחרי החדש-חדש
מחסן מרכזי חיפה
 בטבור העיר ע"י שעון המסגד
 סחורות מינים ממינים שונים
 ממכר מרכזי של נעלים
מבית הרשת נמר
 תוצרת הארץ והמקום.
גרבים, כתנות —
— וכל מיני גלנטריה.
כלי עצי-זית והפצי זכרון.
 לכו נא והוכחו: שביעת רצון כללית.